

SCHEIDSGERECHT GEZONDHEIDSZORG

Kenmerk: 08/30

Het Scheidsgerecht, samengesteld als volgt:

mr. A. Hammerstein, wonende te Arnhem, voorzitter, dr. C.H.R. Bosman, wonende te Wassenaar, mr. drs. R. Zomer, wonende te Vlissingen, arbiters, bijgestaan door mr. A.C. de Die, griffier, heeft het navolgende arbitrale vonnis gewezen, in de zaak van

de stichting A.,
gevestigd te Z.,
eiseres in conventie, verweerster in reconventie,

tegen:

B.,
wonende te Y.,
verweerder in conventie, eiser in reconventie,
gemachtigde: mr. J.M.A. Smits.

Partijen worden hierna aangeduid als de stichting en de arts.

1. Verzoek tot aanvulling

De arts heeft bij brief van zijn gemachtigde van 25 november 2009 een verzoek gedaan tot aanvulling van het tussen partijen gewezen vonnis van 9 oktober 2009.

De stichting heeft dit verzoek weersproken bij brief van 7 december 2009.

2. Beoordeling

- 2.1 In het vonnis van 9 oktober 2009 heeft het Scheidsgerecht de over en weer ingediende vorderingen tot schadevergoeding beoordeeld. De vordering van de stichting is integraal afgewezen en de vordering van de arts is gedeeltelijk toegewezen en voor het overige afgewezen.
- 2.2 De gronden van de afwijzing staan in het vonnis vermeld. In rov. 2.4 is overwogen dat de arts de schade die het gevolg is van zijn onduidelijke optreden voor eigen rekening moet nemen. In rov. 2.7 is overwogen dat beide partijen een onduidelijke situatie hebben laten ontstaan en onvoldoende inzicht hebben verschaft met betrekking tot het daardoor ontstane nadeel voor de arts. Het Scheidsgerecht heeft de schade geschat. In het dictum onder 3.2 staat de beslissing tot afwijzing van de vordering van de arts voor het overige. Daarmee kan er geen misverstand over bestaan dat de vorderingen van de arts tot

schadevergoeding ten volle in de beoordeling zijn betrokken en dat alleen over 2009 enige vergoeding is toegekend en voor het overige de vorderingen zijn afgewezen.

- 2.3 In rov. 2.8 is in de kern overwogen dat in redelijkheid aan de arts ook niet meer toekomt dan in het dictum wordt toegewezen. Voor zover daarover nog onduidelijkheid mocht bestaan, moet deze overweging aldus worden verstaan dat arbiters bij alle onzekerheid, die beide partijen hebben laten bestaan, ook naar redelijkheid en billijkheid geen grond zien voor toewijzing van een hoger schadebedrag dan in het dictum is toegewezen en voor zover nodig vullen arbiters het vonnis van 9 oktober 2009 hierbij aan in dier voege dat naar hun oordeel in hetgeen door de arts is aangevoerd, geen grond kan worden gevonden voor toewijzing van enig verder bedrag aan schadevergoeding dan al is toegewezen.

3. Beslissing

Bepaalt dat het vonnis van 9 oktober 2009 geen (verdere) aanvulling behoeft (dan hiervoor in 2.3 is vermeld).

Dit vonnis is gewezen te Utrecht en op 7 januari 2010 aan partijen verzonden.